

Bilag XII.

Memorandum

vedrørende

Havneprojektet paa St. Thomas.

Hovedsynspunkter.

Foranlediget ved de efter Fremlæggelsen af Lovforslaget angaaende den dansk-vestindiske Koncession offentlig fremkomne Udtalelser om Koncessionsudkastets Indhold og de eventuelle Koncessionærers Motiver og Planer bemærkes:

Af mine Breve til Hs. Ekscellence Finansminister Neergaard, daterede den 31. Oktober og 30. December f. A., fremgaar, at Konsortiets Hovedsynspunkter ere:

1. At Panamakanalens Fuldførelse aabner Muligheder for, at St. Thomas kan blive et betydeligt Handels- og Skibsfartscentrum, som vil kunne tilføre Dansk Vestindien og Moderlandet store Fordele, *forudsat* at Havneforholdene paa Øen blive tidssvarende ordnede.

2. At en saadan Ordning er en *Samfundsopgave*, som rettelig paahviler Staten, men som, hvis Staten ikke finder det opportunt selv at løse den, *maaske* kan løses ved privat Initiativ, enten saaledes, at Staten deltager med Kapital, eller saaledes, at Opgaven søges løst af Konsortiet alene ved Bistand af fremmed Kapital, som opmuntres til Deltagelse ved saadanne Betingelser, at den ser sin Fordel derved og navnlig, om muligt, beskyttes mod Risiko.

3. At Konsortiet, selv om en Koncession som den foreslaaede gives, dog *ikke* kan garantere Planens Realisation, idet det vil være forbundet med store Vanskeligheder at rejse den betydelige Kapital, som udkræves, ligesom lokale og tekniske Forhold kunne volde uforudsete Vanskeligheder, som ville kunne nødvendiggøre Forandringer i det skitserede Anlæg.

4. At Foretagendet, selv om Vanskelighederne ved dets Start besejres, og St. Thomas Havn omskabes i den planlagte, formaalssvarende Skikkelse, dog ikke kan forventes at ville blive frugtbringende i en nærmere Fremtid, og at det overhovedet ikke kan forudses, om det vil blive det, idet den økonomiske Succes saa langt fra er given med Tilvejebringelsen af fornøden Kapital og formaalstjenlige, tekniske Anlæg, men nok saa meget vil afhænge af, hvorledes Foretagendet organiseres og ledes.

Det fremgaar heraf, at vi betragte Sagen som en Samfundsopgave, der egentlig paahviler Staten, idet der derigennem vil tilføres det danske Samfund og dets Erhverv store Indtægter, som atter ville forøge saavel den nationale Formue som Statens eller den danske Statskasses Indtægter baade direkte og indirekte.

Som danske Statsborgere have vi betragtet det som en Borgerpligt at paapege dette for Statsmagten og tilbyde den vor Medvirkning til Løsning af Opgaven, under hvilken Form det maatte ønskes, og have foreslaaet som Alternativ en Koncession, som for Kapitalen indeholdt Opmuntringer til Deltagelse. Vi have altsaa tilbudt os som Mellemed imellem Statsmagt og Kapital og have for det Tilfælde, at Statsmagten øn-